

ственно въ церковны ствари вмѣшательства, но Евангелско воистиннѣ и всего похваленія достойно поведеніе політическыя власти къ патріаршіѣ. Нынѣ же Патріархътъ, кой, въ многото си привілегіи (за кои ставать най паче всити подвиги), види ся че причислява и привілегіѣтъ исключительнаго за себе правительственнаго покровительства, въздига ся буйно противу сѣщото Правительство, защото страждущи бѣхмы помилувани, стѣнящи бѣхмы послушани, обидени найдохмы негдѣ въ сей міръ нѣкоѣхъ правдѣ. Святѣ и священны могатъ быти куріархіческыты привілегіи Патріарха, и мы му не отказваме правото: да гы защищава въ приличныты границы праведности и лѣпости. Но уважаеми сѣ такожде и святити права въроисповѣдныя совѣсти одного многочисленна народа, и никой не може владыти на неѣхъ насилственно за сохраненіе на привілегіи упропастенны, особенно кога тыя привілегіи, на мѣсто миръ, причинявать безміріе и раждать жестокости, и кога ся жертвувать за нихъ священнѣйшии ползы (интереси) Хрістіанства и вселецныя церкви.

А какъ, за рѣшеніе нашего въпроса, можеше, или лучше, имаше право учѣствувати, какимъ либо образомъ постановленната політеска власть, то показва и самый Патріархъ, понеже отъ едиѣхъ странѣ, представлява на таѣхъ власть начертаніе за рѣшеніе сего въпроса, отъ другѣ же, припознава и правото потвержденія, нѣщо, кое онъ не бы направилъ нито бы трѣбало да направи ако нашый въпросъ бѣ чисто догматическы и въроисповѣдныи, понеже, въ подобны въпроси, політеската власть нема никакво право ни състязанія ни потвержденія. Истицествува дѣйствително че Патріаршеското начертаніе развы ся нѣкакъ и разшири ся по-согласно съ правдѣтъ; но понеже, отъ едиѣхъ странѣ първоначалната идея за составленіе Българскыя Ек-